

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תאריך: 23.10.2011

תמ"ש 32220-09 א.ע. נ' נ.א.ע.ר.

בפני כב' השופט אריאל בן ארי

התובע:

א.ע.

ע"י ב"כ: עו"ד ט. א.

נגד

הנתבע:

נ.א.ע.ר.

ע"י ב"כ: עו"ד י. ה.

1

2

פסק דין הצהרתי בעניין הזכויות בדירה שהובאה לנישואין ע"י אחד מבני הזוג

3

4

רקע כללי:

5

1. על בניה"ז שבפני חל חוק יחסי ממון, שכן נישאו בשנת 1989.

6

7

2. הדירה עליה ניטש הויכוח היא דירה שהייתה בבעלות האישה עוד טרם נישואיה לבעלה ובספרי רשם המקרקעין רשומה הדירה בבעלותה המלאה של האישה.

8

9

10

3. בניה"ז חיו יחד מאז נישואיהם. נולדו להן שתי בנות. בהכללה ניתן לומר כי המפרנס העיקרי משך שנות הנישואין היה הבעל.

11

12

13

טענותיו העיקריות של הבעל

14

4. הבעל תובע כי תוכר זכותו להיות בעלים במחצית הדירה שכן:

15

4.1 ע"פ הפסיקה "בן זוג שהביא עימו לנישואין דירה, בה בני הזוג מתגוררים, שעה שאין לבן הזוג השני דירה אחרת, יוצר מצג כלפי בן-זוגו כי יוכל לשכון לבטח בדירה, וזו תהא רכוש משותף, וזאת משלא נתן סימנים כי בדעתו לשמור על רכוש זה (לעצמו. אבי"א) בפקיעת הנישואין." (בע"מ 4951/06, פלונית נ' פלוני, מפי כב' השי רובינשטיין, שם בסעיף 6).

17

18

לכן, כך הטענה על אף שבחוק יחסי ממון הוחרגו נכסים שהיו בבעלות מי מבניה"ז טרם הנישואין ואין הם ברי חלוקה בין בניה"ז לעת פרידתם.

20

21

4.2 עוד טוען הבעל כי אף שע"פ הפסיקה הנ"ל (ס' 4.1) אין הוא נדרש להציג ראיה פוזיטיבית לכוונת אשתו לשתפו בדירה, במקרה שלו יש מספר ראיות לכך שזו הייתה התייחסותה של אשתו לדירה (כאל דירה משותפת). משום כך (כך טענתו) יש לראות בכך הסכם שנכרת ע"פ התנהגותה של האישה ויש לראות בו שותף בבעלות על הדירה על אף האמור בחוק יחסי ממון.

24

25

26

טענותיה העיקריות של האישה

27

28

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תאריך: 23.10.2011

תמ"ש 32220-09 א.ע. נ' נ.א.ע.ר.

- 1 האשה מתנגדת כמובן לתביעה לשתף את הבעל בזכויותיה שבדירה שכן: 5
- 2 5.1 על בניה"ז חל חוק יחסי ממון תשל"ג-1973 הקובע כי איזון המשאבים בין בניה"ז
- 3 (בעת פקיעת נישואיהם) לא חל על נכסים שהיו לאחד מבני הזוג עוד לפני הנישואין.
- 4 5.2 אמנם פסה"ד של השופט רובינשטיין (בע"מ 4951/06 הנ"ל) קבע כי יש מקרים בהם
- 5 יוכר שיתוף אף בנכסים שהובאו לנישואין ע"י אחד מבני הזוג בלבד, אך סיווג את
- 6 דבריו ואמר כי: "יש צפיה להגינות ביחסים בין בני אדם בכלל, נגזרת של תום הלב
- 7 החולש על המשפט הפרטי...". היינו – בשם אינטרס ההגינות, חובת תום הלב
- 8 וההגינות, יש הצדקה להכרה בזכויות של אחד מבני הזוג בבעלות על נכס אף
- 9 שהמדובר בנכס שהובא לנישואין ע"י בן הזוג השני.
- 10 במקרה שבו אני דן, כך טוענת האישה, "מציאות הדברים רחוקה מכך" "כרחוק
- 11 מזרח ממערב".
- 12
- 13

הכרעה

- 14 6. אכן, כדברי ב"כ האישה "אין לנו ללמוד הלכות משפטיות מפסיקה של בתי משפט למשפחה,
- 15 וכדבריו – "אין בפסיקה זו ליצור תקדימים כלשהם".
- 16 (ואע"פ שכתב כך, לא היסס והוא עצמו הביא פסיקה של בתי משפט לענייני משפחה
- 17 התומכים בטיעוניו הוא).
- 18 פסה"ד המנחה בעניין זה הוא פסק דינו של השופט א. רובינשטיין, שלתכנו הרבו שני
- 19 הצדדים להתייחס, ולאורו אבחן את המקרה שבפני (על "מעמדו" זה של פסק דינו של
- 20 השופט רובינשטיין לא חלק ב"כ האישה).
- 21
- 22 7. ע"פ פסק-דין זה זכאי הבעל לכך כי יוכר שיתופו בדירה נשואת המחלוקת.
- 23 להלן אגע בנקודות העיקריות אותן טוענת האישה כנגד מסקנתי זו, ואפרט:
- 24 7.1 טענה מרכזית בפי האישה היא הטענה, כי לא יתכן כי אדם מנהל מערכת נישואין
- 25 שהמאפיין המרכזי שלה הוא בגידות והעלמת רכוש... בא ותובע בשם ערכי הגינות
- 26 ותום לב כי יש להעניק לו זכויות שהחוק מונע ממנו".
- 27 לטעמי לא כיוון השופט רובינשטיין להגינות ותום לב במערכת היחסים הבין-
- 28 אישית או הכללית ששררה בין בני הזוג, אלא כלשונו: ל"שיקולי הגינות במקרים
- 29 שבהם הכף נוטה, במכלול ההשקעות בנכס לעבר השיתוף. מובן כי הדברים אינם
- 30 נטולי בעייתיות, כיוון שלעיתים קשה לכמת את ההשקעות ואת "ההתנהגות
- 31 ההשקעות... (ההדגשות שלי. אב"א).
- 32 כוונת השופט רובינשטיין בדבריו אלה (בע"מ 10734/06), היא להגינות ותום לב בכל
- 33 מה שכרוך למצג שיוצר בן זוג אחד כלפי משנהו. כוונתו להתנהגות כל אחד מבני
- 34 הזוג ביחס למידת השיתוף (או מידת "אי השיתוף") בנכס השייך לאחד מהם בלבד.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תאריך: 23.10.2011

תמ"ש 32220-09 א.ע. נ' נ.א.ע.ר.

- 1 וכך אכן מתבטא השופט רובינשטיין בפס"ד שלישי, בע"מ 6939/04, ומייחס את
2 עניין הכלל ההלכתי "ועשית הישר והטוב" ל"קניין", ול"דירת מגורים" (פסקאות
3 6,7).
- 4 (בהערת אגב יאמר, כי הכלל ההלכתי "ועשית הישר והטוב" אינו שייך כלל ליחסים
5 בין אדם לחברו או בין איש לאשתו, אלא כשיש לעשיית "הישר והטוב" נפקות
6 כספית/קניינית/ חוזית וכו'...).
- 7 אבל איני נזקק לציטוטים לשם קביעתי זו. אף לא לציטוטים מדברי השופט
8 רובינשטיין עצמו, שכן הדעת אינה נותנת הבנה אחרת בדבריו.
- 9 אם נקצין את הדברים שטוענת האישה, ונצעד עימם צעד נוסף, היעלה על דעתנו
10 להפקיע את בעלותה של אשה מרכוש המשותף לה ולבעלה אך ורק בשל העובדה כי
11 זינתה תחתיו פעמים רבות, "הצמיחה לו קרניים", והייתה ממררת את חייו?
12 הנאמר לה שהיות שאינה תמת לב והיות שאינה נוהגת בהגינות כלפי בעלה, מאבדת
13 היא זכויות להן היא זכאית? השאלה היא רטורית כמובן.
- 14 בשלהי הדברים ולא בשוליהם אוסיף כי: 7.2
- 15 ▪ הבעל טען בחקירתו שגם אשתו "רעתה בשדות זרים", והאישה לא הכחישה
16 ואף לא נחקרה על כך ע"י בא-כוחה. אמנם בסיכומיו טען בא כוחה כי
17 "להד"מ", אבל האופן בו הוא מפרש את דברי הבעל הינו מאולץ ולא מתקבל.
 - 18 ▪ האישה היא זו שמחלה לבעלה שבגד באמונה, היא זו שהשיבה אותו בכל פעם
19 לחיקה, והיא זו שהחליטה לחיות עמו שנים רבות לאחר אותן בגידות. (אף כי
20 לדבריה הכאב שחוותה מעולם לא נמחק).
 - 21 ▪ קשה לקבל את הטענה שהבעל בגד באישה **בשיטתיות** ובאכזריות, שעה
22 שמדובר ככל הנראה בכ-5 מעידות שמעיד בהן הבעל (כלשונו) משך כ-20 שנות
23 הנישואין.
- 24 גם הבגידה המכעיסה ביותר נמשכה כ-5 חודשים בלבד.
- 25 אין בכך כל שבח לבעל, וחלילה לקורא לנסות ולפרש כך את דברי. אבל להשליך
26 מ-5 ממקרים אלה (שבודאי אינם ראויים) ולצבוע בצבעיהם האפלים את **כל**
27 20 שנות החיים, אני סבור שלא ניתן. על אחת כמה וכמה משהייתה צמודה לכל
28 אחד מהמקרים הללו מחילה.
- 29 מסכים אני עם קביעתו של ב"כ האישה, כי בפסה"ד של השופט רובינשטיין 7.3
30 (4951/06) לא נקבע כי **רק** הסכס ממון יכול להוות ראיה לכוונת **אי** שיתוף. אכן,
31 הסכס ממון הוא הביטוי האולטימטיבי לכך, והוא כלי שהעמיד החוק לרשות מי
32 שחפץ להביע "את דעתו הנחרצת" לאי הסכמה לשיתוף בבעלות. ואולם – מי שאינו
33 חפץ שתיוחסנה לו כוונות שיתוף, חייב שיביע זאת ב"התבטאות מפורשת", עליו
34 לתת "סימנים כי בדעתו לשמור על רכושו זה בפקיעת הנישואין", והמצג שהוא
35 יוצר כלפי בן הזוג האחר חייב להביע את "דעתו הנחרצת" **שלא** לשתפו בבעלות.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תאריך: 23.10.2011

תמ"ש 32220-09 א.ע. נ' נ.א.ע.ר.

- 1 כזאת לא אירע במקרה שבפני :
- 2 ■ אין לראות בצוואה שכתבה האישה, ובה הדירה את הבעל מכל שיתוף בדירה,
- 3 את גילוי דעתה הנחרצת, משום שלא היה בכך כל "גילוי", שהרי מעולם לא
- 4 חשפה את תוכן הצוואה בפני בעלה. אמנם, כדברי בא-כוחה, אי אפשר לצפות
- 5 ממנה שתראה לו את הצוואה בה הדירה אותו מרכושה, אבל מאידך אי אפשר
- 6 לראות בצוואה הניסתרת מצג לכוונה ברורה שלא לשתף את הבעל בבעלות על
- 7 הדירה.
- 8 ■ אע"פ שהבעל רצה בהחלפת הדירה בדירה אחרת, גדולה יותר, ואע"פ שכשדיבר
- 9 על כך עם האישה הבהיר כי רצונו שאת הדירה שירכשו חלף הדירה הנוכחית
- 10 מבקש הוא לרשום על שם שניהם, לא ראתה האישה צורך להבהיר חד
- 11 משמעית את "דעתה הנחרצת" שלא יהיה כל שיתוף אי פעם. הבהרה זו
- 12 התבקשה כדי להעמיד את הבעל על כך שהוא מפרש לא נכון את התנהגותה
- 13 לאורך השנים, וכי אין לה כל כוונה לשתפו בבעלות על הדירה, וכי אל לו לבעל
- 14 להסיק אחרת מהתנהלות הדברים. הבהרה זו צריכה הייתה להיעשות באופן
- 15 שלא תתאפשר פרשנות אחרת לכוונות האישה, וכלי מצוי, מפורסם ופשוט לשם
- 16 כך הוא הסכם ממון שיכולה הייתה האישה לדרוש לכרות בינה ובין הבעל.
- 17 אכן, בתחילת דרכם המשותפת לא היה הסכם-ממון בין בני-זוג עניין שבידיעת
- 18 כל הציבור, אבל מאז עברו שנים רבות והדברים השתנו, הציבור התוודע ל"כלי
- 19 שרת" זה, ובוודאי שהאישה שבפני אמורה הייתה לשקול את צעדיה ולכלכל
- 20 את מעשיה ברוח רצונותיה.
- 21 אם לא כך עשתה, אע"פ שבליבה חשבה, ובתוכה גמרה והחליטה שלא לשתף
- 22 את הבעל בבעלות על הדירה, נהגה בחוסר תום לב, ויצרה במזיד ובמתכוון מצג
- 23 מטעה.
- 24 דומני כי לכך בדיוק כיוון השופט רובינשטיין משאמר כי מצופה שיחסי בני זוג
- 25 יהיו לכל הפחות בבחינת "אדם לאדם - אדם" כשמדובר בעניין כה משמעותי
- 26 כדירת מגורים, "קן המשפחה".
- 27 רוצה לומר, כי משנוכחה האישה שבעלה מטפח ומפתח ציפיות ותקוות
- 28 שלטעמה הן שווא ורעות רוח, נדרשה ממנה מידת ההגינות המתחייבת
- 29 מיחסיהם ומנסיבות חייהם, והיה עליה להפסיק את המצג ממנו שאב הבעל את
- 30 הבסיס לתחושת השיתוף. ואם לא ניתן היה לכרות ביניהם הסכם ממון, ראוי
- 31 היה שהאשה תבהיר לבעל באופן אחר, שאינו משתמע לשתף פנים, את דעתה.
- 32 כתיבתה וחיפיתה של צוואה (למשל) היא אפשרות אחת; שיחה גלויה על
- 33 הדברים בנוכחות עדים היא אפשרות נוספת; וישנן אפשרויות נוספות.
- 34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תאריך: 23.10.2011

תמ"ש 32220-09 א.ע. נ' נ.א.ע.ר.

- 1 והנה לא רק שהמצג המטעה לא הופסק, אדרבה – האישה הוסיפה לעודד ולחזק
2 את הפרשנות שנתן הבעל למעשיה:
- 3 7.4.1 הכספים שהתקבלו מהשכרת הדירה (השייכת לה) לצדדים שלישיים (עת
4 הייתה המשפחה בחו"ל) הופקדו בהסכמתה בחשבון בנק **המשותף** לשני
5 בניה"ז.
6 זה המקום להזכיר, כי האישה יודעת היטב כיצד לנהוג בכספים
7 שלדעתה **אין** מקומם בקופה המשפחתית. דירה אחרת שבבעלותה, דירה
8 שקיבלה בירושה, מושכרת אף היא לצדדים שלישיים. כספים שמניבה
9 אותה דירה **אינם** מופקדים לחשבון משותף אלא לחשבון שהבעלים עליו
10 היא האישה לבדה.
11 שינוי זה בהתנהגותה תרם ודאי להעצמת תחושת השיתוף שחוה הבעל.
12 7.4.2 מימון שיפוצה של הדירה מכספים שמקורם היה הקופה המשפחתית
13 **המשותפת**, תרם אף הוא להטעייתו המתמשכת של הבעל, אשר הניח
14 כמובן מאליו שמדובר בהשקעה **משותפת** בנכס **משותף**.
15 7.4.3 כספים רבים נוספים שקיבלה האישה בירושה, נשמרו על ידה הרחק
16 מהישג ידו של הבעל. כספים אלו לא שמשו לרווחת המשפחה (עכ"פ לא
17 נטען אחרת) והבעל הבין, כדבר המובן מאליו, כי כספים אלה אינם חלק
18 מהקופה המשותפת.
19
20 7.5 מכל אלה אתה למד שלכשרצתה האישה לסמן את ה"שטח הטריטוריאלי" האישי
21 שלה, ידעה היטב כיצד לעשות זאת; ובמקום שלא עשתה כך – הניחה לבעלה
22 לשגות באשליה שהיא רואה בו שותף מלא.
23
24 8. העולה מכל שנכתב לעיל הוא, שאכן היה מצידה של האישה מצג מטעה, שנמשך על פני
25 שנים רבות, ואין כל ספק כי היא ידעה על ציפיותיו המוטעות של הבעל, ואעפ"כ לא נהגה
26 במידת ההגינות הראויה, ולא העמידה את הבעל (ולו ברמז) על כך שציפיותיו מופרכות.
27
28 9. אשר על כן, וברוח פסיקתו של השופט רובינשטיין ב-בע"מ 4951/06, ומשנסיבות המקרה בו
29 אני דן הולמות את הגדרים שקבע השופט רובינשטיין, ניתן בזה פס"ד הצהרתי המכריז על
30 מר א.ע. כבעלים של מחצית הזכויות בדירת המגורים [REDACTED]
31 זאת, אע"פ שבספרי רשם המקרקעין רשומה האישה [REDACTED]
32 (הגב' נ.א.ע.ר) כבעלים על כל הזכויות שבדירה.
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תאריך: 23.10.2011

תמ"ש 32220-09 א.ע. נ' נ.א.ע.ר.

- 1 משקבעתי כזאת (אף שאיני נצרך לכך), יש לומר כי גם מהטעם של שיתוף ספציפי בנכס זה
2 (הדירה) זכאי הבעל כי ינתן פס"ד הצהרתי המכריז על היותו בעלים של מחצית הזכויות
3 בדירה.
4
5 רשם המקרקעין ירשום בספריו את בעלותו של מר א.ע. כאמור לעיל.
6
7 אשר לזכויות האחרות שצברו התובע והנתבעת במהלך חיי הנישואין, ואשר לכספים שחסכו
8 בניה"ז והם מצויים בבנקים או בכל מקום אחר, הכל יאוזן (מחצה על מחצה) ביניהם.
9
10 הנתבעת תישא בהוצאות התובע בסך 7,500 ₪.
11
12 ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ב, 23 אוקטובר 2011, בהעדר הצדדים.
13

אריאל בן ארי, שופט

14
15
16
17
18
19